

Sygn. akt **IV U 1257/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jolanta Krzywonos

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 14 listopada 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku B. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania B. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 22/08/2018 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. z dnia 22/08/2018 r , znak: (...) w ten sposób, że przyznaje B. S. prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy poczynając od dnia 1 kwietnia 2018r do 30 czerwca 2020r oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt: IV U 1257/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 14 listopada 2019r.

Decyzją z dnia 22.VIII.2018r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpatrzeniu wniosku B. S. odmówił przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, stwierdzając ,że wnioskodawczyni jest całkowicie niezdolna do pracy od 24.VIII.2017r do 31.VIII.2019r , ale niezdolność ta nie powstała w okresach wymienionych w przepisach , ani w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów i nie posiada 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Od powyższej decyzji odwołanie złożyła wnioskodawczyni B. S. , podnosząc, że w dalszym ciągu się leczy i jest niezdolna do pracy .

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

B. S. urodziła się w dniu (...) W dniu 27.IV.2018r. złożyła wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z

Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy nie udowodniła staż w wymiarze 5 lat .

Orzeczeniem Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 8.VIII.2018r. wnioskodawczyni została uznana za całkowicie niezdolną do pracy od 24.VIII.2018r. Do dnia 3.IV.2015r pobierała zasiłek dla bezrobotnych .

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawczyni B. S. , a w szczególności, czy niezdolność do pracy powstała przed 3.X.2016r od kiedy powstała niezdolność całkowita do pracy Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłego sądowego onkologa .

Biegły sądowy z zakresu onkologii w opinii z dnia 17.VI.2019r. stwierdził ,że wnioskodawczyni w chwili obecnej jest całkowicie niezdolna do pracy do czerwca 2020r.

Niezdolność całkowita do pracy powstała po 24.VIII.2017r .Niezdolność ta była poprzedzona częściową niezdolnością do pracy , która powstała przed 3.X.2016r / k. 28,29 / .

Żadna ze stron nie wniosła zarzutów.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wskazane dowody z dokumentów, które jako sporządzone w przepisanej formie, przez powołane do tego organy, uznano za w pełni wiarygodne.

W ocenie Sądu, walorem wiarygodności można obdarzyć opinię biegłego onkologa opartej na analizie dokumentacji medycznej i badaniu wnioskodawczyni . Merytoryczna analiza pozwala na przyznanie opinii biegłego waloru wiarygodności. Sąd podzielił tą opinię i wnioski końcowe przedstawione przez biegłego.

W okresie między 3.X.2016r , a 3. X.2006r wnioskodawczyni posiada 5 lat , 1 miesiąc i 7 dni okresów składkowych i nieskładkowych / akta ZUS /.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy wnioskodawczyni spełniła warunki do przyznania jej prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy .

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z

tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W sprawie bezsporne jest ,że wnioskodawczyni jest osobą całkowicie niezdolną do pracy .

Biegły onkolog w sporządzonej opinii jednoznacznie wskazał, że obecny stan zdrowia wnioskodawczyni uzasadnia orzeczenie wobec niej całkowitej niezdolności do pracy, która powstała po 24.VIII.2017r ,lecz wnioskodawczyni była niezdolna do pracy częściowo przed 3.X.2016r z przyczyn onkologicznych .

Skoro niezdolność do pracy, którą wymaga przepis art. 57 jak cyt. wyżej powstała przed 3.X.2016r to z akt organu rentowego wynika, że w 10 – leciu przed powstaniem niezdolności do pracy wnioskodawczyni posiada co najmniej 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

W tym miejscu należy wskazać, iż zasady przyznawania i wypłacania świadczeń emerytalno-rentowych reguluje ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W myśl art. 118 ust. 1 tej ustawy, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w terminie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, przy czym w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego, za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego (ust. 1a). W niniejszej sprawie nie zachodzą podstawy do uznania, iż opóźnienie w przyznaniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność. Dopiero, bowiem w toku postępowania sądowego, opinia biegłego sądowego wyjaśniła i definitywnie przesądziła o aktualnym stanie zdrowia wnioskodawczyni. Dlatego też, Sąd nie ustalił odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy od 1.IV.2018r do 30.VI.2020r.